

கணேசராஜா. கே.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே அறிவைப் பெறுவதும் அவ்வறிவைப் பிரயோகிப்பதும் முக்கியமாகக் கருதப்பட்டது. இப்பணியில் மேலைத்தேயச் சிந்தனையாளர்களும் கீழைத்தேயச் சிந்தனையாளர்களும் அதிக ஈடுபாடு காட்டினார்கள். குறிப்பாக கீழைத்தேய சிந்தனை மரபில் சங்கமருவியகால சிந்தனையாளர்கள் வாழ்க்கையையே தத்துவமாக (Living Philosophy) கருதியதன் காரணமாக மனித வாழ்க்கை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கு கூடியளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். ஒழுக்க ரீதியான வாழ்க்கை அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான ஆசாரக்கோவை கூறுகின்ற ஒழுக்கக் கருத்துக்கள் மிகவும் பெறுமதியானவைகளாகும். தனிமனிதன் முதல் சமூகம் வரை அன்றாடம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வாழ்வியல் அம்சங்களை நடைமுறை ரீதியாக வலியுறுத்துவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது என்பதை எடுத்துக் கூற இவ்வாய்வு முற்படுகிறது.

அறிமுகம்

தத்துவம் என்பது உண்மை பற்றிய விசாரணை (vision of truth) அல்லது தேடல் என பொதுவாகக் கூறலாம். சமஸ்கிருதத்தில் 'வித்' என்பது இதனை உணர்த்துவதாக உள்ளது. கிரேக்க மொழியான 'Philosophia' என்பதிலிருந்து Philosophy என்ற ஆங்கிலச்சொல் தோற்றம் பெற்றது. இது தமிழில் மெய்யியல் அல்லது தத்துவம் என்று வழங்கப்படுகின்றது.¹ Philosophia என்ற கிரேக்கச் சொல் ஞானத்தைக் காதலித்தல் என அர்த்தப்படும்.² இது மனிதனது ஆழமான சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அர்த்தப்படுத்தப்

படுகின்றது. அந்தவகையில் விபரிப்பு ரீதியான, விளக்க ரீதியான மதிப்பீட்டு ரீதியான, விமர்சன ரீதியான, அடிப்படையில் உண்மையை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்த நோக்கில் வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை (The meaning of life) வெளிக் கொணர்வதில் கீழைத்தேயச் சிந்தனை மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

கீழைத்தேயத் தத்துவத்திற்கும் மேலைத்தேயத் தத்துவத்திற்கும் மிடையே பல்வேறு வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. நான் எங்கே இருக்கிறேன்? என்ற வினாவுக்கு இவ்விரு தத்துவங்களும் வெவ்வேறுபட்ட பதில்களை வழங்குகின்றன. மேலைத்தேயச் சிந்தனையின்படி மனிதன் வாழும் புற

¹ ஞானக்குமாரன், நா. (2008), ப.2

² கிருஷ்ணராஜா.சோ. (2011), ப.1

உலகை ஆராய்ந்து அறிவதே முதன்மையான பணியாகும். புறஉலகப் பொருள்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஆராய்ந்து பெற்றுக் கொள்கின்ற கருத்துக்களை அறிவு என்கின்றது மேலைத்தேயத் தத்துவம். ஆனால் இந்திய தத்துவங்களாகக் கூறப்படும் வேத, உபநிடத தத்துவ தரிசனங்கள் நான் யார்? அல்லது நான் எங்கே இருக்கிறேன்? என்ற கேள்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு உண்மை தொடர்பான விசாரணையை மேற்கொள்கிறது.³ இதனால் அங்கே ஆன்மா தொடர்பான விசாரணையை 'அறிவு' எனக் கருதுவது இந்திய தத்துவங்களின் போக்காகும்.

இந்தியச் சிந்தனைகளில் தமிழர்கள் கண்ட தத்துவ மரபு தமிழர் மெய்யியலாகச் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. நான் எங்கே இருக்கின்றேன்? நான் யார்? என்ற வினாக்களை அவர்கள் ஆராய்ந்தார்கள். புற உலகு ஆராய்ச்சியும் அக உலகு பற்றிய விசாரணையும் வேறுவேறாக தமிழர் தத்துவத்தில் காணப்படவில்லை. ஆனால் இவ்விரு ஆராய்ச்சிகளையும் வாழ்க்கைப் பாதையின் இரு நிலைகளாக தமிழ்ச் சிந்தனையாளர்கள் கருதினார்கள். தமிழர்களுடைய வெவ்வேறுபட்ட இலக்கியங்கள் அவர்களது அக, புற சிந்தனைகளின் வளர்ச்சிகளை வெளிப் படுத்துகின்றன. தமிழர்களுடைய உண்மை பற்றிய தேடல்களை தமிழிலக்கியங்களில் இருந்து அடையாளப்படுத்த முடியும். ஆனால் இந்த இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்ற கருத்துக்களுக்கு முன்னமே பல இலக்கியங்கள் இருந்து அழிந்துபோனதாகவும் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

தமிழர்களுடைய அற இலக்கியம் எனும் போது பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மிகவும்

முக்கியமானவைகளாகும். இந்நூல்கள் மூலம் தமிழர்களுடைய பண்பாடு, அவர்களுடைய வாழ்வியல் நிலைகள் பழக்கவழக்க முறைகள் எவ்வாறு காணப்பட்டது என்பதை அந்நூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கருத்துக்களில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மனிதன் எப்படியும் வாழலாம் என்றிருந்த நிலையிலிருந்து தமிழர் வாழ்விலே 'அவன் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும்' என்று கூறி மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்திய பெருமை சங்கமருவிய நூல்களைச் சாரும். அக்காலத்தில் தோன்றிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான ஆசாரக்கோவையில் கூறப்பட்டுள்ள வாழ்வியல் தத்துவத்தை அல்லது உண்மையை எடுத்துக்கூறுவதாக இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது.

தத்துவம் என்பது உண்மை பற்றிய விசாரணை (vision of truth) அல்லது தேடல் என பொதுவாகக் கூறலாம். சமஸ்கிருதத்தில் 'வீத்' என்பது இதனை உணர்த்துவதாக உள்ளது. கிரேக்க மொழியான 'Philosophia' என்பதிலிருந்து மெய்யியல் அல்லது தத்துவம் என்ற தமிழ்ச் சொல் தோற்றம் பெற்றது⁴ Philosophia என்ற கிரேக்கச் சொல் ஞானத்தைக் காதலித்தல் என அர்த்தப்படும்.⁵ இது மனிதனது ஆழமான சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அர்த்தப் படுத்தப்படுகின்றது. அந்தவகையில் விபரிப்பு ரீதியான விளக்க ரீதியான மதிப்பீட்டு ரீதியான, விமர்சன ரீதியான, அடிப்படையில்

³ நாராயணன்,க., (1985), ப. 19

⁴ வேலுப்பிள்ளை, ப. (1978),ப.66

⁵ மே.கூ ப. .67

உண்மையை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்த நோக்கில் வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை (The meaning of life) பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான ஆசாரக்கோவை எவ்வாறு விபரிக்கின்றது என்பதை எடுத்துக் கூற இவ்வாய்வு முற்படுகிறது.

ஆசாரக்கோவை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஆசாரக்கோவையும் ஒன்றாகும். இதனை இயற்றியவர் பெருவாயின் முள்ளியார் ஆவார். இவரது காலம் 5ம் நூற்றாண்டு என்பர். வட மொழி நூலினை முதல் நூலாகக் கொண்டு இந்நூல் எழுதப்பட்டதாகக் கருதுவர். போதாயன தர்ம சூத்திரம், கௌதம சூத்திரம் ஆகிய வடமொழி நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்களின் கோவையே இந்நூல் என்ற ஒரு கருத்துமுண்டு. ஆரிடம் என்னும் வடநூலின் பாற்பட்டது என்றும் அது தெளமியர் என்பார் கௌரவர்க்குக் கூறிய அறிவுரைகளின் தொகுப்பு என்றும் கருதுவர். வடமொழியில் இருடிகள் கூறிய ஆசார சீலங்களைத் தொகுத்து இந்நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது என இந்நூலின் சிறப்புப் பாயிரத்தால் அறிகிறோம். இந்நூல் வெண்பா யாப்பில் அமைந்த 100 பாடல்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.⁶ குறள், சிந்தியல், அளவடி வெண்பாக்களான நேரிசை, இன்னிசை மற்றும் ப. நொடை வெண்பாக்களாலும், சிதைந்த சவலை வெண்பா யாப்பிலும் இவை அமைந்துள்ளன. இந்நூல் இக் கருத்துக்களை வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு கொண்டு வந்த காரணம் பற்றியே மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இலக்கண விளக்க

⁶ அகராதி

உரையாசிரியரால் குறிக்கப்படுகின்றது.⁷

நல்லறிவாளர் துணிவு, பேரறிவாளர் துணிவு, யாவரும் கண்ட நெறி, ஒழுக்கம் பிழையாதவர் பண்பு என நல்லொழுக்கங்கள் இந்நூலின் கண் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிற அற இலக்கியங்களில் கூறப்படாத தனிநபர் தூய்மை, சுகாதாரம், இல்லறநெறி போன்ற கருத்துகள் குறித்து இந்நூல் விளக்குகின்றது. ஏனெனில் ஆசாரம், கோவை எனும் இரண்டு சொற்களின் பிணைப்பாக ஆசாரக்கோவை எனும் அறம் கூறும் நூல் அமைந்துள்ளது. 'ஆசாரம்' என்ற சொல்லுக்கு தற்கால அகராதியானது 'பொது ஒழுக்கத்திற்கான அல்லது சமய, குல ஒழுக்கத்திற்கான நெறிமுறைகள் என்று பொருள் கூறுகின்ற அதேவேளை கோவை என்பதற்கும் ஒரு ஒழுங்கில் அமைந்த தொடர்ச்சி அல்லது தொகுப்பு என்று அர்த்தம் கொள்ளப்படுகிறது.⁸ எனவே ஆசாரக்கோவை என்பதற்கு மனிதர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க விதிகளை கோவைப்படுத்திக் கூறுகின்ற நூலாக குறிப்பிட முடியும்.

ஆசாரக்கோவையின் தோற்றப் பின்னணி

ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் தான் விரும்பியவாறு வாழ முற்பட்டனர் 'எப்படியும் வாழலாம்' என்ற அவ்வாறான வாழ்க்கை தோல்வியிலேயே முடிந்தமையினால் மனிதர்கள் 'இப்படித்தான் வாழ வேண்டும்' என்று கூறி மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்தி, ஒழுங்குபடுத்தத் தோன்றிய

⁷ கிருஸ்ணராஜா.சோ. (2010), ப.5

⁸ பிரேமா அரவிந்தன், (2003), ப.105

இலக்கியங்களுள் ஆசாரக் கோவையும் ஒன்றாகும். சிலவேளைகளில் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் வெவ்வேறு வகையாக வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரம் உண்டு. ஆனால் ஆசாரக்கோவையில் ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் என வெவ்வேறு பண்பாடுகள் கூறப்படவில்லை. எல்லா மக்களும் ஆசாரங்களை பின்பற்றுவதன் மூலம் பண்பாட்டை பேண வேண்டும் என்று பொதுவாக சுட்டிக்காட்டுகின்றது. பண்பாடென்பது மக்களின் முழுமையான வாழ்க்கைக் கோலம். இதனால் மக்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், ஒழுக்கங்கள், சமூக மதிப்பீடுகள் போன்றவற்றை பாடல்கள் மூலமாக தெளிவாக்க முயன்றுள்ளமை இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும். அதேநேரம் கோவைகள் என்பது பொதுவாக ஒரு பொருளையோ விடயத்தையோ தவறவிடாது பாதுகாப்பாகச் சேர்த்து வைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டவை. குறிப்பாக தமிழர்களுடைய தத்துவ மரபு, பண்பாட்டு அம்சங்கள் பௌதீக ஒழுக்கம், பௌதீகவதீத ஒழுக்கம் போன்றவைகளை பாதுகாக்கின்ற வகையில் ஆசாரக்கோவை சமூகத்தில் வரவேற்பைப் பெற்ற நூலாகும்.

ஆசாரக்கோவை கூறும் வாழ்க்கையின் எட்டுப்படி நிலைகள்:
ஆசாரக்கோவையானது ஒரு மனிதன் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பண்பாட்டு விழுமியங்களை சுட்டிக்காட்டும்போது ஒரு மனிதன் கீழ்வரும் எட்டு விடயங்கள் தொடர்பாக தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து இருக்க வேண்டும் எனக் கூறுகிறது. இவைகள் ஒவ்வொன்றும் இளமையிலிருந்தே

கடைப்பிடிக்கப்படுவதன் மூலம் உயர்ந்த வாழ்வை வாழலாம் என வலியுறுத்துகின்றது. 'தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்' என்பது பழமொழி.⁹ இதன் அர்த்தம் சிறுவயதிலிருந்து நல்ல பழக்க வழக்கங்களை கைக்கொள்வதன் மூலம் வாழ்க்கையில் பல நன்மைகள் கிடைக்கும் என்ற விடயம் மேலோங்கியுள்ளது. ஆசாரக் கோவையிலுள்ள முதலாவது பாடலின் மூலம் நாம் இதனை அவதானிக்கலாம்.

நன்றியறிதல் பொறையுடைமை
இன்சொல்லோ
டின்னாத எவ்வுயிர்க்குஞ்
செய்யாமை கல்வியோ
டொப்புர வாற்ற வறிதல்
அறிவுடைமை
நல்லினத்தாரோடு நடடல்
இவையெட்டும்
சொல்லிய ஆசார வித்து.
(ஆசார.1)

இப்பாடலின் விளக்கம் கீழ்வருமாறு அமையப்பெற்றுள்ளது.

1. நன்றியறிதல்- எமக்கு பிறர்செய்த நன்மைகளை எப்போதும் மறக்கக்கூடாது என சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.
2. பொறையுடைமை- அறியாமல் பிறர்செய்யும் வெவ்வேறு தீமைகளை பொறுத்துக் கொள்ளுதல்.
3. இன்சொல்- எவரிடமும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் கடும் சொல் பேசாது இனிமையாகப் பேசுதல்.
4. எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு செய்யாமை- எந்த உயிர்களும் வருந்தும்படி தீமை செய்யாதிருத்தல் வேண்டும்.

⁹ சொக்கலிங்கம் .சு.த (2003), ப.103

5. கல்வி- சிறந்த கல்வியை
மறக்காமல் கற்று
வாழ்க்கையை உயர்த்த
வேண்டும்.
6. ஒப்புறவு- உலக நடப்பை
அறிந்து அதை தவறாது
பின்பற்றுதல்.
7. அறிவுடமை எதைப்பற்றியும்
தானே ஆழமாகச் சிந்தித்து
உண்மையைக் கண்டறிதல்.
8. நல்லினத்தாரோடு நட்டல்
நல்லியல்பு
உடையவர்களுடன் அல்லது
கல்வியறிவு உள்ளவருடன்
நட்பு கொள்ளுதல்
சிறந்தது. இவை
ஒவ்வொன்றும் மனித
வாழ்க்கைக்கு
அடிப்படையானவை என
ஆசாரக்கோவை
வலியுறுத்துகின்றது.¹⁰

**ஆசாரக்கோவை கூறும்
ஒழுக்கம்**
சில நாகரிகங்களின் தனித்துவமான
சிந்தனை முறை போக்கு பார்வை
மனித சிந்தனைக்கு அதன் தேவை
பங்களிப்பு என்பனதான்
முக்கியமானது. மனித ஒழுக்க
வாழ்க்கையை வளப்படுத்த சில
நாகரிகங்கள் அறிவு பூர்வமாகப்
பங்களிப்புச் செய்துள்ளன.

பொதுவாகவே ஒவ்வொருவருக்கும்
வெவ்வேறு கலாசார பண்பாடுகள்
காணப்படும். இதற்கு சமயங்கள்
அடிப்படையாக உள்ளது. ஒரு
தனிமனிதனிடம் இது காணப்படுகிறது.
இதனால் தனி மனிதனிலிருந்தே
சமூகத்தினுடைய பண்பாடு தோற்றம்
பெற்றது. இதனால் பண்பாட்டை
தனிமனித பண்பாடு, சமூகப் பண்பாடு

என இரு பிரிவுகளாகக் கூறலாம்.
இருந்த போதிலும் தனிமனித
பண்பாட்டுக் கூறுகளின்
தொகுப்பாகவே சமூகப் பண்பாடு
அமைந்துள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட
சமூகத்திற்குப் பொதுவாக உள்ளதும்
கற்றல் மூலமாகப் பெறப்பட்டதுமான
பொதுவான நடத்தைக் கோலங்களே
பண்பாடாகும். சமூகம் சந்ததி
சந்ததியாக மனித நடத்தையையும்,
மனித பிரக்ஞையையும்
ஒழுங்குபடுத்தி வந்துள்ளது.¹¹
இந்தப் பின்னணியில்தான்
ஆசாரக்கோவையும் தனிமனித
வாழ்க்கையில் பின்பற்றுகின்ற
அல்லது கடைப்பிடிக்கின்ற அல்லது
வெவ்வேறு அம்சங்களை
வரையறுக்கின்றது.

ஆசாரக்கோவையில் உள்ள பல
பாடல்களின் மூலம் இதனை
அவதானிக்கலாம்.

(அ) காலைக்கடன்

வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து
நான்செய்யும்
நல்லறமு மொண்பொறுளுஞ்
சிந்தித்து வாய்வதில்
தந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக்
என்பதே
முந்தையோர்
கண்டமுறை.(ஆசார.4)¹²

அதிகாலையில் உறக்கத்திலிருந்து
விழித்தெழுந்து அன்றைய நாளில்
நாம் செய்ய வேண்டிய
காரியங்களை சிந்தித்து தந்தை
தாயை வணங்கி நமது
காரியங்களை ஆரம்பிப்பது சிறந்த
பண்பாடு என ஆசாரக்கோவையில்
நான்காவது வெண்பா கூறுகிறது.
காலையில் எழுந்து நம்மை
சுத்தப்படுத்தி பின்னர் தன்னுடைய
குலதெய்வத்தை வணங்கிக்

¹⁰ அனஸ். எம்.எஸ்.எம், (2010), ப.1

¹¹ கிருஸ்ணராஜா.சோ. (2010), ப.3

¹² சொக்கலிங்கம் .சு.த (2003), ப.106

கொள்வர். அவ்வாறு வணங்கும் போது நின்று வணங்குவதைத் தவிர்ப்பது நல்லது என ஆசாரக்கோவையின் கீழ்வரும் வெண்பா கூறுகின்றது.

நாளந்தி கோறினனு கண்கழிஇத்
தெய்வத்தைத்
தானறியு மாற்றாற் றொழுதெழுத
அல்கந்தி
நின்று தொழுதல் பழி. (ஆசார.9)¹³

இதன்படி வடக்கு நோக்கி தியானம் செய்து ஓரிடத்தில் அமர்ந்து இறைவனை வணங்குவதே சிறந்தது என சுட்டிக்காட்டும் இவ் வெண்பா அவை தனிமனிதனுக்கு முக்கியமானது எனவும் கூறுகின்றது. அதேநேரம் பெரியோர்களை மதிப்பதும் வணங்குவதும் நல்லது என இந்நூல் வலியுறுத்துகின்றது.

(ஆ) ஸ்நானம் செய்தல்

ஏனைய கலாசாரப் பண்பாடுகளை விட நீராடுகின்ற முறை பற்றிய விடயங்கள் தமிழர்களுடைய பண்பாட்டில் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இதிலுள்ள பதினோராவது வெண்பா கீழ்வருமாறு கூறுகின்றது.

உடுத்தலால்நீராடார் ஒன்றுடுத்
துண்ணார்
உடுத்தாடை நீருட்பிழியார்
விழுத்தக்கார்
ஒன்றுடுத் தென்றும் அவைபுகா
ரென்பதே
முந்தையோர் கண்டமுறை.
(ஆசார.11)¹⁴

இவ்வெண்பாவின்படி ஒழுக்கம் பொருந்திய ஒருவர் ஆடைகள் இல்லாமல் நீராடுவதைத் தவிர்க்க

வேண்டும். உடுத்த ஆடையை நீரில் பிழியக் கூடாது. ஓர் ஆடையை மட்டும் உடுத்திக் கொண்டு சான்றோர் அவையும் முன் செல்லமாட்டார்கள். இவைகள் எல்லாம் நம் முத்தாயைப் பழக்கத்தில் காணப்பட்டவையாகும்.

இப்பாடலைப் போன்று ஆசாரக்கோவை யிலுள்ள இன்னுமொரு வெண்பா நீராடும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விடயங்களைப்பற்றிக் கூறுகின்றது. அதாவது,

நீராடும் போழ்தில் நெறிப்பட்டார்
எஞ்ஞான்றும்
நீந்தா ருமியார் திளையார்
விளையாடார்
காய்ந்த தெளிநுந் தலையொழிந்
தாடாரே
ஆய்ந்த அறிவி னவர் (ஆசார.14)¹⁵

இவ்வெண்பாவின் மூலம் நல்லொழுக்க முடைய ஒருவர் குளம் முதலியவற்றில் நீராடும் போது ஒருநாளும் நீந்துதல் செய்யார், குளிக்கும் நீரில் எச்சிலை காறி உமிழார், நீருக்குள் மூழ்கி விளையாடாமல் காய்ச்சல் ஏற்பட்ட காலத்தில் தலைக்கு குளியாமலிருப்பது சிறந்தது போன்றவாறாக நீராடும் போது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள் பற்றி ஆசாரக்கோவையின் இப்பாடல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

(இ). ஆடை அணிதல்

பொதுவாகவே உலகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் அல்லது ஒவ்வொரு இனத்தவருக்கும் பிரத்தியேகமான ஆடை அணியும் முறை காணப்படுகிறது. ஆள்பாதி ஆடைபாதி எனும் முதுமொழிக்கேற்ப

¹³ சொக்கலிங்கம் .ச.த (2003), ப.110

¹⁴ மே.கூ .ப. 112

¹⁵ மே.கூ. ப. 115

ஒருவரது ஆடை அணியும் முறை பற்றி ஆசாரக்கோவையிலும் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது.

தேவர் வழிபாடு தீக்கனா வாலாமை
உண்டது கான்றல் மயிர்களைதல்
ஊண்பொழுது வைகு துயிலோ
டிணைவிழைச்சகக் கீழ்மக்கள்
மெய்யுறல் ஏனைமயலுறல் ஈரைந்தும்
ஐயுறா தாடுக நீர். (ஆசார.10)¹⁶

அத்தோடு இறைவனை வணங்குவதற்கு முன்னும் தூய்மை இல்லாத போதும், உண்ட உணவை வாந்தி எடுத்த பின்பும், தலைமுடி வெட்டிய பின்பும், நீண்ட உறக்கத்தின் பின்னரும், சிறுநீர் மலம் கழித்த பின்பும் நீராடித் தூய்மை பெற வேண்டும் என மேலேயுள்ள ஆசாரக்கோவையில் வெண்பா கூறுகின்றது.

(ஈ). போசனம்

தனிமனிதனுடைய பண்பாட்டு விழுமியங்களை வரையறுக்கும் ஆசாரக்கோவை ஒரு மனிதன் எவ்வாறு உண்ண வேண்டும் என்பதை பல வெண்பாக்கள் மூலம் எடுத்துக் கூறுகிறது. குறிப்பாக,

நீராடிக் கால்கழுவி வாய்ப்புசி
மண்டலஞ்செய்
துண்டாரே யுண்டா ரெனப்படுவர்
அல்லாதார்
உண்டார்போல் வாய்ப்புசிச் செல்வ
றதுவெடுத்துக்
கொண்டா ரரக்கர் குறித்து.
(ஆசார.18)¹⁷

இவ்வெண்பாவின்படி நீரில் குளித்து, கால் கழுவி, உண்ணும் பாத்திரத்தை துப்பரவு செய்து,

உண்பதற்கு முன் வாயைத்துடைத்து உண்ண வேண்டும் என்பதோடு உணவை உண்ணும் போது கிழக்குத்திசை பார்த்து உண்ணுதல், இறை வணக்கத்தோடு உண்ணுதல் நல்லது எனக் கூறுகின்றது. அதேபோல்,

காலிநீர் நீங்காமை யுண்டிடுக
பள்ளியும்
ஈரம் புலராமை யேற்றக வென்பதே
பேரறி வாளர் துணிவு. (ஆசார.19)¹⁸

இவ்வெண்பாவின்படி மேலே கூறியவாறு உணவு உட்கொள்ள முற்படுகின்ற அதேநேரம் உண்பதற்கு முன் கால்கழுவ வேண்டும் எனவும், கால்கழுவி உலர்வதற்கு முன்பு உண்ணத்தொடங்குக. அத்தோடு கீழ்வரும் வெண்பாவில்,

உண்ணுங்கா னோர்க்குந் திசை
விழக்குக்கண்ணமர்ந்து
தூங்கான் துளங்காமை நண்கிரீஇ
யாண்டும்
பிறியாது நோக்கா னுரையான்
தொழுது கொண்டு
உண்க உகாஅமை நன்கு.
(ஆசார.20)¹⁹

இவ்வெண்பாவின்படி உணவு உட்கொள்வோன் கிழக்கு நோக்கி ஆடாமல் அசையாமல் தூங்காமல் நன்றாக உட்கார்ந்து எவ்விடத்தும் பிற்பொன்றினை நினையாது நோக்காது பிறருடன் பேசாது உண்கின்ற உணவினை தம் குலதெய்வத்தினை நினைந்து, சிறிதேனும் சிந்தாமல் கையால் எடுத்து உண்ண வேண்டும் என ஆசாரக்கோவை கூறுகின்ற அதேநேரம்,

¹⁶ மே.கூ .ப. 111

¹⁷ மே.கூ .ப. 119

¹⁸ மே.கூ. ப. 120

¹⁹ மே.கூ .ப. 121

முன்றுவ்வார் முன்னொழார்
 மிக்குறார் றூணின்கண்
 என்பெரினு மாற்ற வல்முகரார்
 தம்மிற்
 பெரியார்தம் பாலிருந்தக் கால்.
 (ஆசார.24)²⁰

என்ற வெண்பாவில் தம்மைவிட
 வயதில் பெரியவரோடு சரிசமமாக
 அமர்ந்து உண்ண நேரிடும் போது
 அவர் உண்ணத் தொடங்கும் வரை
 காத்திருப்பதும் அவர் உண்டு எழும்
 முன் தான் எழுந்து செல்லாத
 நிலையும் சுட்டிக்காட்டும் அதேநேரம்
 உணவு அருந்தும் முறையைப் பற்றி
 ஆசாரக்கோவையில்
 விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கைப்பன வெல்லகங் கடைதலை
 தித்திப்ப
 மெஞ்சம் வகையாலொழிந்த
 விடையாகத்
 துய்க்க முறைவகையா லூண்.
 (ஆசார.25)²¹

இவ்வெண்பா உணர்த்துவது உணவு
 அருந்தும் போது இனிப்பான
 உணவை முதலிலும் கசப்பான
 உணவை இறுதியிலும் ஏனைய
 சுவையுடையவற்றை இடையிலும்
 உண்ண வேண்டும் என சுட்டிக்
 காட்டப்படுகின்றது. இவ்வாறு
 உண்டதன் பின்னர் எவ்வாறு நீரை
 பருக வேண்டும் என
 ஆசாரக்கோவையின் 28ஆவது
 பாடல் விபரிக்கிறது.

இருக்கையால் தண்ணீர் பருகா
 றொருகையாந்
 கொள் ளர் கொடாஅர் குறவர்க்
 கிருகை
 சொரியா ருடம்பு மடுத்து.
 (ஆசார.28)²²

²⁰ மே.கூ .ப. 125

²¹ மே.கூ. ப. 126

²² மே.கூ .ப. 129

இதன்படி நீரைப்பருகும் போது இரு
 கைகளினாலும் குடிக்காத
 தன்மையும், பெரியோரால் தரப்படும்
 பொருளை வாங்கும் போது
 ஒருகையால் வாங்காமை
 அதேபோன்று பெரியோருக்கு
 எதனையும் கொடுக்கும் போது ஒரு
 கையால் கொடாமை என்பவற்றை
 நல்ல பழக்க வழக்கமாக
 ஆசாரக்கோவை
 சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

மேற்கூறிய வகையில் உணவு
 எவ்வாறு உட்கொள்ள வேண்டும்
 என ஆசாரக்கோவை விபரிக்கும்
 அதேநேரம் உணவை உண்ணக்
 கூடாத முறைகள் பற்றியும் சில
 பாடல்களில் எடுத்துக்
 கூறப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக,

கிடத்துண்ணார் நின்றண்ணார்
 வெள்ளிடையுமுண்ணார்
 சிறந்து மிகவுண்ணார் கட்டின்மே
 லுண்ணார்
 இறந்தொன்றுந் தின்னற்க நின்ற
 (ஆசார-23)²³

இப்பாடலின் மூலம் படுத்தபடி
 உணவை உண்ணாமை, அதிகமாக
 உண்ணாமை, பசி அடங்கிய
 நிலையில் உண்ணாமை, வெட்ட
 வெளியில் இருந்து கொண்டு
 எதையும் உண்ணாமை, நெறிகடந்து
 யாதொன்றையும் உண்ணுதல்
 கூடாது என்றவாறு தனிநபரது
 உணவுப்பழக்கவழக்கம் பற்றிய
 முறைகள் இங்கு தெளிவாகக்
 கூறப்படுகிறது.

(ஈ). துயில் கொள்ளல்

எல்லா உயிர்களிடத்திலும் துயில்
 கொள்ளலானது ஓய்வை குறிப்பதாக
 சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. இருப்பினும்

²³ மே.கூ .ப. 124

தமிழர்களிடத்திலே உறங்கும்
முறைகள் தொடர்பாக பல்வேறு
முறையான கருத்துக்கள்
காணப்பட்டுள்ளது. சாதாரணமாகவோ
அல்லது கட்டிலிலோ ஒருவர்
தூங்கும் போது எவ்வாறு தூங்க
வேண்டும் எனப் பலவாறான பல
கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.
ஒருவருடைய வீட்டிலுள்ள
வாயிற்படிக்கு நேராக கட்டிலை
வைத்து தூங்கமாட்டார்கள் ஆசாரக்
கோவையிலுள்ள 30 ஆவது பாடல்
கீழ்வருமாறு விபரிக்கிறது.

கிடக்குங்காற் கைகூப்பித்
தெய்ந்தொழுது
வடக்கொடு கோணந் தலைசெய்யார்
மீக்கோள்
உடற் கொடுத்துச் சேர்தல் வழி.
(ஆசார-30)²⁴

இப்பாடலின்படி உறங்கும்போது
இறைவனை கைகூப்பி வணங்கியும்,
வடக்குத்திசையிலும் கோணத்
திசையிலும் தலைவைத்தல் ஆகாது
அதேநேரம் மேற்போர்வை கொண்டு
உடல் முழுவதும் போர்த்தித்
தூங்குதலே நல்ல நெறியாகும் என
ஆசாரக்கோவை கூறுகிறது.

(உ) தாம்பத்திய உறவு

தமிழர் பண்பாட்டு மரபில் தனிமனித
ஒழுக்கம் பற்றி விபரிக்கின்ற
ஆசாரக்கோவையானது கணவன்
மனைவிக்கிடையிலான உறவுமுறை
பற்றியும் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.
குறிப்பாக கணவன் தன்
மனைவியோடு சேர்ந்திருக்க
வேண்டிய நாள் என்ன என்பது
பற்றியும் மனைவி தன் கணவனை
விட்டு பிரிந்திருக்க வேண்டிய நாள்
என்ன என்பது பற்றியும் கீழ்வரும்

பாடல்களின் மூலம்
எடுத்துக்கூறப்படுகின்றது.

தீண்டாநாள் முந்நாளும் நோக்காரந்
ராடியபின்
ஈராறு நாளும் இகவற்க என்பதே
பேரறி வாளர் துணிவு (ஆசார-42)²⁵

இப்பாடலின் மூலம் உறவுமுறை
பற்றி விபரிக்கும்போது
தன்மனைவிக்கு மாதவிடாய்
நிகழ்ந்தால் அவருடன் அந்த முன்று
நாளும் எந்தவிதமான உறவும்
வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அவள்
நீராடிய பின்னர் அவரை
பன்னிரண்டு நாளும் அகலாது
இருக்க வேண்டும் என கூறப்படுவது
இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. மேலும்
இந்த விடயம் தொடர்பாக
ஆசாரக்கோவையிலுள்ள பாடல்
விளக்கும் போது

உச்சியம் போழ்தோ டிடையாமம்
ஈரந்தி மிக்க இருதேவர் நாளோ
டுவாத்திநாள்
அட்டமியும் ஏனைப் பிறந்தநாள்
இவ்வனைத்தும்
ஒட்டார் உடனுறைவின் கண
(ஆசார- 43)²⁶

இப்பாடலின்படி நடுப்பகலிலும்,
நள்ளிரவிலும், காலையிலும் ஒழுக்க
முடையார் தன்மனைவியுடன் கலவி
செய்ய விரும்பமாட்டார்கள்.
அதேபோல் தனது பிறந்த நாளிலும்
உறவு கொள்ள விரும்பமாட்டார்கள்
என இப்பாடல் வலியுறுத்துகின்றது.

மேற்கூறியவாறாக தனிமனிதப்
பண்பாட்டிற்கு ஆசாரக்கோவை
முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது.

²⁴ மே.கூ .ப. 130

²⁵ மே.கூ. ப. 142

²⁶ மே.கூ .ப. 129

ஆசாரக் கோவை கூறும் சமூக பண்பாட்டுக் கூறுகள் :

தனிமனிதனையும் அவனோடு தொடர்புபட்ட குழுவையும் ஒன்றிணைக்கும் ஒரு தொகுதியையே சமூகம் எனக் கூறலாம். இதனால் தனிமனிதனுக்கு என்னென்ன பழக்க வழக்கங்கள் காணப்படுகின்றதோ அவை சமூகப் பழக்க வழக்கங்களாக கருதப்படுவதுண்டு. பொதுவாக சமூகப் பண்பாடு எனும்போது ஒருவரது விருப்பு வெறுப்புக்கள் மறுக்கப்பட்டு சமூக நலனை முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த வகையில் ஆசாரக்கோவையில் காணப்படுகின்ற சமூகப்பண்பாட்டு விழுமியங்களை கீழ்வருமாறு விபரிக்க முடியும்.

(அ). விருந்தோம்பல்

தமிழரது பழக்க வழக்கங்களில் மற்றவர்களோடு பழகிக்கொள்வது என்பது அவசியமான தொன்றாகும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் வீட்டிற்கு வருபவர்களுக்கு விருந்தோம்பல் செய்வது தமிழர் பண்பாடாக உள்ளதாக கீழ்வரும் பாடல் எடுத்துக் கூறுகிறது.

விருந்தினர் முத்தோர் பசுசிறை
பிள்ளை
இவர்க்கூண் கொடுத்தல்லா
லுண்ணாரே யென்றும்
ஒழுக்கம் பிழையாதவர் (ஆசார-
21)²⁷

விருந்தினருக்கும், வயோதிபருக்கும், ஏனைய உயிரினங்களுக்கும் உணவு கொடுத்து தமிழர் பண்பாட்டில் தமக்காக மட்டும் உணவை சமைக்காமல் மற்றவர்களுக்காகவும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வாழும் வாழ்க்கை

மரபை ஆசாரக்கோவை வலியுறுத்துகிறது. இதனை தமக்கென்று வாழாது பிறருக்கென்று வாழும் முறையாகவும் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

(ஆ). கற்பு

தமிழர் பண்பாட்டு மரபிலும் இலக்கியங்களிலும் கற்பு என்ற சொல் முக்கியமான ஒன்றாகக் கூறப்படுகிறது. ஏனைய இனத்தவர்களை விட தமிழ்ப் பெண்கள் மத்தியில் இப்பதம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. காப்பியங்களில் கூட சீதை, கண்ணகி, நளாயினி எனப் பல்வேறு பெண்கள் மூலம் கற்பெனும் பண்பாடு வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளமையைக் காணலாம். குறிப்பாக ஆசாரக்கோவையிலுள்ள

தம்மேனி நோக்கார் தலையுளரார்
கைந்நொடியார்
எம்மேனி யாயினும் நோக்கார்
தலைமகன்
தம்மேனி யல்லாற் பிற. (ஆசார-
77)²⁸

இப்பாடலின் மூலம் கற்புடைய பெண் தம் கணவனின் உடலைத் தவிர வேறு ஆடவரின் உடல் அழகை இரசிக்க மாட்டார்கள். அத்தோடு பரத்தையருக்குரிய கைநொடித்தல், தலையை கோதி அவிழ்த்து விடுதல், தம் உடலை தாமே இரசித்தல் ஆகிய செயற்பாடுகளைச் செய்ய மாட்டார்கள் என பழங்காலத்திலிருந்த வாழ்க்கை முறை இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

வண்ண மகளிர் இடத்தொடு தம்மிடம்
ஒள்ளியம் என்பார் இடங்கொள்ளார்
தென்னி மிகக்கிழமை உண்டெனினும்
வேண்டவே பெண்டிர்க்கு

²⁷ மே.கூ. ப. 122

²⁸ மே.கூ. ப. 174

உவப்பன வேறாய் விடும். (ஆசார-82)²⁹

இச்செய்யுளின் மூலம் அறிவுடையோர் என்று சொல்லப்படுவோர் தம்மை அழகு செய்து கொள்ளும் பரத்தைகள் வாழும் வீட்டின் அருகே தம் குடியிருப்பை விரும்பமாட்டார்கள். அவ்விடத்துடன் தமக்கு உரிமை இருந்தாலும் அதனை ஏற்படுத்திக் கொள்ளமாட்டார்கள். அவ்வாறு செய்து கொண்டால் தமது மனைவியர் மனவருத்தப்படுவர் அல்லது மனவிருப்பம் இன்றிக் காணப்படுவர் என்பதை இச்செய்யுள் வலியுறுத்துகின்றது. இது பற்றிய செய்திகள் ஆசாரக்கோவையிலுள்ள சில பாடல்களில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

(இ). மாணவர் ஆசிரியர் உறவு

குருகுலக் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் இருந்து இன்றுவரை ஆசிரிய மாணவ உறவு என்று முக்கியமான ஒன்றாகவுள்ளது. எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான் என்பதற்கு இணங்க ஆசிரியர் மாணவர் பற்றிய தகவல்களும் ஆசாரக் கோவையிலுள்ளது.

அதாவது

நின்றற்கால் நிற்க அடக்கத்தா லென்றும் இருத்தக்கால் ஏவாமை ஏகார் பெருந்தக்கார் சொல்லிர் செவி கொடுத்துக் கேட்பக மீட்டும்வினாவிற்க சொல்லொழிந்தக் கால் (ஆசார- 74)³⁰

இப்பாடலின் படி சிறந்த குணமுள்ள மாணவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவள், ஆசிரியர் முன்

²⁹ மே.கூ. ப. 178

³⁰ மே.கூ. ப. 171

அடங்கியிருத்தல் வேண்டும் அவர் பாடம் நிறுத்தினால், தாமும் ஏதும் செய்யாது இருக்க வேண்டும். அதேபோல் அவர் முன் இருந்த பொழுது அவர் எழுந்து செல்லலாம் என கூறுவதற்கு முன்னர் எழுந்து போகக் கூடாது.

அவர் பாடம் முதலியவற்றைக் கூறும் பொழுது காது கொடுத்துக் கவனமாகக் கேட்க வேண்டும். அவர் யாதொன்றும் சொல்லாவிடில், தாமும் வினவாதிருக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் கூறப்படும் பல விடயங்கள் இப்போது மருவி வருவதனை பொதுவாக அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக ஆசாரக்கோவையில் தமிழர்களது பண்பாட்டு அம்சங்களான பழக்க வழக்கங்கள் பல இல்லாமல் போகின்ற நிலமை காணப்படுகிறது. இதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. குறிப்பாக ஒவ்வொருவரது நாகரிகப் பழக்க வழக்கம், உலகமயமாக்கல், கல்வியில் ஏற்பட்ட மாற்றம், வெளிநாட்டு மோகம், மொழிக்கலப்பு, யுத்தங்கள், கலப்புத் திருமணம், இயற்கை அனர்த்தம், மனிதனது சிந்தனையிலும் நடத்தையிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் சுயத்தை இழக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. இவ்வாறான சூழலிலும் சிலர் தமது குடும்பங்களில் தத்தமது பண்பாட்டையும் ஒழுக்க விழுமியங்களையும் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். அவ்வாறு கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் உள் சமநிலையோடு சீரும் சிறப்புமாக வாழ்க்கையை அமைத்திருக்கின்றார்கள். ஆசாரக்கோவையில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்களை ஒவ்வொருவரும் விளங்கிக் கொள்வதன் மூலம் பௌதீக ஒழுக்கம் மட்டுமல்ல பௌதீகவதி

ஒழுக்கம் தொடர்பான
விடயங்களையும் உட்கிடையாகப்
புரிந்து கொள்ள முடியும்.

உசாத்துணை நூல்கள்
அனஸ்.எம்.எஸ்.எம், (2010),
மெய்யியல் - கிரேக்கம் முதல்
தற்காலம் வரை, குமரன் புத்தக
இல்லம், கொழும்பு.

கிருஸ்னராஜா.சோ. (2011),
மெய்யியல் ஓர் அறிமுகம், குமரன்
பதிப்பகம், இலங்கை.

கிருஸ்னராஜா.சோ. (2010),
பண்பாடு: சமூக மெய்யியல் நோக்கு,
குமரன் பதிப்பகம், இலங்கை

இராமசுப்பிரமணியம்,எம்.ஏ.,
(2009),பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
தொகுதி 1, செல்லப்பா பதிப்பகம்,
மதுரை.

கணேசராஜா,க., (2016), மெய்யியல்
பிரச்சினைகள், தென்கிழக்குப்
பல்கலைக்கழக வெளிவாரிக்
கற்கைகள் நிலைய வெளியீடு,
இலங்கை.

கௌமாரீஸ்வரி. எஸ்., (2014),
ஆசாரக்கோவை மூலமும் உரையும்,
சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

சொக்கலிங்கம், சு.ந., (2003),
ஆசாரக்கோவை, வானதி பதிப்பகம்,
சென்னை.

ஞானக்குமாரன்,நா., (2008),
மெய்யியல், செல்வம் வெளியீடு,
யாழ்ப்பாணம் .

பத்மதேவன்,மற்றும் தமிழ்ப்பிரியன்,
(2014), நீதி நூல் களஞ்சியம்,
கொற்றவை வெளியீடு, சென்னை.